

מ"ת 7394/11/20 - מוחמד שתיווי נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

מ"ת 7394-11-20 מדינת ישראל נ' שתיווי(אסיר)

בפני כבוד השופט טל פרי
מבקש מוחמד שתיווי (אסיר)
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

מונחת לפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש לפתיחת חלונות באזוק האלקטרוני, לצורך ריצוי עבודות שירות שנגזרו עליו בתיק אחר.

כבר בפתח הדברים מצאתי מקום לציין כי הבקשה נדחית על הסף וזאת כפי שיבואר להלן.

נגד המבקש הוגש כתב אישום חמור המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע בשנת 2008 (דהיינו לפני כ-13 שנים), נהיגה ללא רישיון רכב ונהיגה ללא ביטוח.

מהעובדות המתוארות עלי כתב האישום למד בית המשפט כי בתאריך 26.11.2019 נדון המבקש בנוכחותו, בין היתר, לפסילה בפועל בת 36 חדשים ולמאסר למשך 9 חדשים בדרך של עבודות שירות, מאסר אשר יום תחילתו נקבע ל-29.12.2019.

בתאריך 4.3.2020 נדון המבקש, בתיק נוסף, בין היתר, לפסילה בפועל למשך 12 חדשים.

בעוד הפסילות בתוקף, ובעודו מרצה עבודות השירות נתפס המבקש נוהג ברכב, כאמור לעיל, וזאת ביום 20.11.2020.

בד בבד, עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.

בדיון בבקשה למעצר, מיום 22.12.2020, הסכימו הצדדים על קיומן של ראיות לכאורה ועילת המעצר ואולם, בעוד המשיבה עותרת למעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח, עתר הסנגור לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר. ב"כ המבקש הציע כי תיבחן אפשרות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, בצירוף פקוח אנושי הולם וערבויות. בתום דיון ארוך מצאתי מקום להורות על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש.

בדיון שנערך בפניי ביום 28.12.2020, ובטרם הוגש התסקיר (זאת בשל מצוקת שירות המבחן), עתר ב"כ המבקש להורות על שחרורו של המבקש ועמד על קיום דיון בבקשה גופה, גם ללא התסקיר.

בית המשפט נעתר לבקשה והתקיים דיון בו נשמעו ערבים מוצעים, ולאחר דיון ארוך קיבל הסנגור המלצת בית המשפט
עמוד 1

להמתין לתסקיר, ודי לחכימא ברמיזא.

בדיון, השלישי במספר, שנערך ביום 5.1.2021, טענו הצדדים לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן. שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר ואף לא למעצר בפיקוח אלקטרוני, זאת בשל היות התסקיר שלילי במהותו. ב"כ המבקש עשה ככל שלא ידו לשכנע את בית המשפט להורות על שחרורו של המבקש וכך טען: "**הפיקוח האלקטרוני, לא מבקשים לצאת. לא יהיו חלונות..... מבקש לרשום בהחלטה..... לא יהיו לו חלונות כאן**" (עמ' 15 לפרוטוקול).

לאור האמור, ועל אף התסקיר השלילי, מצאתי מקום להורות על קבלת תסקיר משלים שכן שירות המבחן התרשם, אותה עת, כי הפיקוח האנושי שהוצע אינו מספק. בנסיבות אלה ניתנה למבקש אפשרות להמציא פיקוח ראוי והולם.

בתאריך 14.1.21 התקיים דיון נוסף, רביעי במספר, ובו שמעתי מפקחים נוספים אותם הציע המבקש. בתום אותו דיון קבעתי בזו הלשון: "**אין ספק כי העבירות המיוחסות למשיב (המבקש דנן- ט.פ. שופט) הן חמורות ביותר, חומרה יתירה אף מצאתי בכך שהמשיב ביצע העבירות, לכאורה, בעודו מרצה מאסר בדרך של עבודות שירות בגין עבירות דומות. במצב הדברים הרגיל, היה מקום להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים**" (עמ' 19 לפרוטוקול).

על אף כל האמור, נתתי דעתי לכך שמדובר במבקש בן כ-68 שנים, הנמצא במעצר לראשונה בחייו, ולאחר התלבטת ארוכה, ולא בלי היסוס, נעתרתי לבקשת ההגנה והוריתי על מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני.

בכל מהלך הדיונים בעניינו של המבקש היה ברור, לכל הצדדים, לרבות לתביעה, להגנה, לשב"ס ולבית המשפט כי מדובר במבקש בסטטוס **עצור עד החלטה אחרת**. ואולם, הפלא ופלא, זמן קצר לאחר ההחלטה הודיע שב"ס כי לא ניתן ליישם החלטת בית המשפט מאחר והמבקש הינו אסיר, שעה שהופקעו עבודות השירות.

ויודגש, בשום שלב במהלך הדיונים הרבים לא ציין אף גורם בפני בית המשפט פרט "שולי" זה, וכעולה מעיון בתיק אף לא אחד מהצדדים, לרבות שב"ס, לא היה מודע לעניין.

במאמר מוסגר ייאמר כי בימים טרופים אלה, בהם מתקיימים דיוני עצורים בהיוועדות חזותית באמצעים טכנולוגיים מצופה כי שב"ס יקפיד, הקפדה יתירה, בדבר בירור סטטוס העצור ויעדכן בית המשפט בתוצאות הבירור.

אולם בכך לא די. בתאריך 17.1.2021 עתר המבקש, עתירת אסיר, עת"א 28801-01-21 במסגרתה עותר הוא לבטל את הפקעת עבודות השירות, כאמור בהחלטת הממונה על עבודות השירות מיום 22.12.2020, וכן, עותר הוא להורות לשב"ס ליישם החלטתי בדבר מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

בדיון בעתירה שנערך ביום 20.1.2021 קבעה כב' הש' מיכל ברנט:

"לפנים משורת הדין, ייערך שימוע חוזר לעותר עד ליום א' - 24.1.2021 .

עמוד 2

.....

**ב"כ העותר יודיע לביהמ"ש לאחר השימוע האם ברצונו לקבוע דיון בעתירה אם לאו.
העתירה תיותר פתוחה בשלב זה"**

במאמר מוסגר יצוין כי עד לכתיבת שורות אלה לא הודיע ב"כ המבקש, לכב' הש' ברנט, האם ברצונו לקבוע דיון בעתירה, אם לאו.

עיינתי בשני השימועים אשר נערכו למבקש בפני הממונה על עבודות השירות. בשני השימועים מציין הממונה את תפקודו הלקוי של המבקש. כך למשל מציין הממונה את איחוריו הרבים. עוד מציין הממונה את שיחות הבירור שנערכו לו, לרבות בשל ויכוח קולני והרמת קול על עובדת שירות אחרת במקום העבודה.

הלכה למעשה, בשני השימועים, חוזר הממונה על עבודות השירות על מסקנתו וקביעתו הנחרצת בדבר הפסקת עבודות השירות.

לאחר כל האמור, בתאריך 25.1.2021 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר, בקשה אותה מחק המבקש בהמלצת כב' הש' וקסמן (אשר דנה בבקשה עקב היעדרותו של מותב זה).

הבקשה הוגשה בשנית ביום 2.2.2021 ודיון, לגופו של עניין, התקיים ביום 16.2.2021.

בדיון, שב ב"כ המבקש ועתר כי בית המשפט יפתח חלונות באזוק האלקטרוני כך שהמבקש יוכל לבצע את עבודות השירות. לשיטתו של ב"כ המבקש היה ויפתחו חלונות כאמור, יוכל הוא לשוב לממונה ולדרוש כי תבוטל הפקעת עבודת השירות.

למקרא הבקשה, ולאור ההתנהלות בתיק דנן, לא יכול בית המשפט להשתחרר מהתחושה כי הוא יושב בבית הקולנוע וצופה בסרט ואולם, אבוי, הסרט מוקרן מסופו אל תחילתו.

ישאל השואל, הכיצד זה עותר המבקש לפתיחת חלון באיזוק האלקטרוני שעה שהוא מרצה מאסר מאחורי סורג ובריח. עוד ישאל השואל הכיצד זה ייתן ידו בית המשפט להשלמת תקופת עבודות השירות שעה שהמבקש נהג בפסילה וביצע את אותן עבירות בגין נדון למאסר בדרך של עבודות שירות, במהלך ריצוי עבודת השירות.

האם אין בבקשה זו משום ניסיון לעקוף את החלטת הממונה ולקבוע כי השימוע אותו ערך למבקש בטל.

האם אין באי פנייתו המבקש, בסמוך לאחר קיום השימוע השני ביום 20.1.2021, לבית המשפט המחוזי משום חוסר תום לב שעה שהעתירה עדיין נותרה פתוחה?

דיון והכרעה

סעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע :

(א) עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

דומה שאין חולק כי אף לא אחת מהעילות מתקיימת בעננינו. העובדה כי על המבקש נגזרו עבודות שירות הייתה ידועה היטב ואינה בגדר עובדה שהתגלתה או נסיבה שהשתנתה. ההיפך הוא הנכון. מדובר בנסיבה מחמירה ולא מקלה. אמת, העובדה שעבודות השירות הופקעו לא הייתה בידיעת הצדדים אולם בוודאי שאין מדובר בנסיבה העומדת לזכות המבקש כי אם לחובתו.

המבקש הוסיף חטא על פשע ולא התמיד בריצוי עבודות השירות. עיון בדוחות ההתייצבות מלמדים על היעדרויות רבות. בחודש בחודש מרץ 2020 (12 ימי היעדרות) בחודש אפריל 2020 (21 ימי היעדרות) בחודש מאי 2020 (18 ימי היעדרות), כל זאת בנוסף לתפקודו הלקוי.

הממונה על עבודות השירות ערך למבקש 2 שימועים, האחרון ביום 20.1.2021, וזאת בהוראת בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, ובכל אחד מהשימועים חזר הממונה על המלצתו להפקיע את עבודות השירות.

מובן שהחלטת הממונה קשורה, בין היתר, למעצרו של המבקש בתיק זה ואף צוין בהחלטת הממונה כי המבקש נתון במעצר או משוחרר בתנאים שאינם מאפשרים התייצבותו, אולם לא זו הסיבה היחידה והמרכזית להפקעת עבודות השירות.

לא זו אף זו. ברור לכל ברור לכל כי אין מדובר בתקופה המוכרת בפסיקה כעונה להגדרת "חלוף הזמן". החלטת נתנה ביום 14.1.2021 ואילו הבקשה לעיון חוזר הוגשה, לראשונה, ביום 25.1.2021, דהיינו כ-11 ימים לאחר מתן ההחלטה, ולאחר הצהרת ב"כ המבקש כי אין בכוונת המבקש לבקש ולו פתיחת חלון באזוק האלקטרוני.

המבקש הריב עוז ובעודו מבצע עבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות זהות נהג ברכב פעם נוספת. במעשיו אלה שמת המבקש את האמון אשר ניתן בו על ידי בית המשפט ומכאן שאין כל מקום להקל בתנאיו.

בע"מ (מרכז) 24861-05-19 יעקב אליהו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.5.13) קבע כב' הש' דותן :

"צדק גם בית משפט קמא בכך שקבע שאין מדובר בשינוי נסיבות. העורר היה אמור להתחיל את ביצוע עבודות השירות בתאריך 21.12.12. הנהיגה שבה נתפס נוהג ללא

רישיון וללא ביטוח וכשהוא פסול לנהיגה הייתה ביום 23.12.12.....כאשר ביצע את העבירה נשוא תיק זה, היה עליו לדעת שאם יתפס ויעצר, הרי יימנע ממנו לבצע עבודות שירות..."

בבש"פ 1782/13 ראני חלייחל נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו](10.3.13) קבע כב' הש' רובינשטיין :

יסודה של הבקשה בעובדה, כי המעשים המיוחסים למבקש נעשו בזמן שהלה היה בתקופת ביצוע עבודות שירות, שנגזרו עליו בתיק אחר. סבורני, כבית המשפט המחוזי, שעובדה זו - המלמדת על הקושי במתן אמון במבקש - נזקפת לחובתו דווקא (ראו בבש"פ 10801/04 בן חמו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.12.04); בבש"פ 9089/11 עזרא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.12.11)). גם אם - כטענת המבקש - פועל יוצא של דחיית הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית הוא הפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר, מה שכמובן איני מביע כל דעה לגביו והוא תלוי בהחלטות ובנסיבות שמחוץ לתיק זה, אין למבקש להלין בעניין זה אלא על עצמו

עוד יפים לענייננו דברי כב' הש' מזוז בבש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו](11.1.17):

כאמור, מי שנעצר בפיקוח אלקטרוני הוא בגדר עצור, ולא בגדר משוחרר בערובה (חלופת מעצר), ומסטאטוס נורמטיבי זה גם נגזרות זכויותיו והמגבלות החלות עליו. אין מדובר בסטאטוס ביניים בין מעצר לשחרור בערובה אלא מדובר במעצר המתבצע בתנאים אחרים - לא מאחורי סורג ובריאח אלא במקום אחר שקבע בית המשפט, ותחת פיקוח אלקטרוני ותנאים מגבילים שנקבעו לגביו, חלף פיקוח של סוהרים וחומות הכלא. לסטאטוס המשפטי של מי שנתון בתנאי פיקוח אלקטרוני כעצור יש השלכות בהיבטים שונים (כגון לענין תוצאות הפרה של תנאי הפיקוח האלקטרוני), לרבות בהיבט הנוגע לענייננו של "חלונות פיקוח".

14. בהתאם לכך נקבע בסעיף 22ד(1)(ג) לחוק כי -

"(ג) (1) ...

(2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו.

הוראה זו של המחוקק מצביעה על כך כי חלונות פיקוח של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מוגבלות ככלל לצרכים אישיים חיוניים ("טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח"), או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ("פגישה עם קצין מבחן" או "לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר").

ברוח זו יש ליתן תוכן גם להוראת העוללות בדבר התרת חלון פיקוח "לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו." מעבר לסייג הקבוע בחוק בדבר חשיבות התכלית, נדרש

לדעתי גם שהתכלית תעלה בקנה אחד עם המגמה העולה מהתכליות שפורטו במפורש בחוק ועם תכליות המעצר בכלל. אמנם הוראת סעיף 22ד(2) אינה שוללת חלון פיקוח לצרכי עבודה או לימודים, אך מהעובדה שסעיף 22ד(1)(ג) מציין קביעת חלון פיקוח לצרכי לימודים לגבי מפקח קטין אך לא לגבי מפקח בגיר, יש להסיק שכלל אין לאשר חלון פיקוח למפקח בגיר לצרכי לימודים. ברוח זו גם נפסק כי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מתיישב עם היתר ליציאה לעבודה (בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (28.2.2016)), וכי אף שקיימת סמכות לפתיחת חלון פיקוח לצרכי עבודה כאמור, יש להפעילה במשורה ורק במקרים יוצאי דופן (בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (13.9.2016); בש"פ 2296/16 חג'ג' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 16 (15.5.2016)).

סוף דבר

מכל האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה לפתיחת חלונות באיזוק האלקטרוני שעה שהמבקש מרצה מאסר בפועל. למעלה מן הנדרש אציין שגם אם לא היה המבקש אסיר כעת, אלא עצור בפיקוח אלקטרוני, לא היה מקום לפתוח חלונות באיזוק לצורך ביצוע עבודות שירות שעה שהדבר חוטא למטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני, שעניינה מעצר לכל דבר ועניין.

מעבר לאמור, הרי שפתיחת חלון לצורך ביצוע עבודות שירות, שעה שהמבקש מבצע עבירות נוספות זהות, בזמן עבודות השירות היא בחזקת "לעג לרש". קבלת הבקשה היא בבחינת מענק "פרס" למבקש אשר הפר את החוק ברגל גסה ובהיותו אסיר הרהיב עוז וביצע, פעם נוספת, עבירות זהות.

עם תום ריצוי מאסרו של המבקש, והיה וטרם יסתיימו ההליכים בתיק, יעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני, כל זאת בכפוף לבדיקת היתכנות נוספת.

ההחלטה תועבר לצדדים ולשב"ס על ידי המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' אדר תשפ"א, 19 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.